

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 448/2013

af 15. maj 2013

om indførelse af en procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat for ikke-EU-FAIF'er i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010⁽¹⁾, særlig artikel 37, stk. 14, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I de situationer, der er nævnt i artikel 37, stk. 4, litra b), litra c), nr. i), litra e), litra f) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU, kan mere end én medlemsstat betragtes som mulig referencemedlemsstat for ikke-EU-baserede forvaltere af alternative investeringsfonde (FAIF'er), som har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) og/eller markedsføre AIF'er, som den forvalter, i EU. I disse tilfælde skal ikke-EU-FAIF'en indgive en anmodning til de kompetente myndigheder i disse medlemsstater med henblik på at bestemme den relevante referencemedlemsstat. Anmodningen skal ledsages af alle de relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelsen af referencemedlemsstat for den pågældende FAIF. En fælles afgørelse bør vedtages af de berørte kompetente myndigheder til bestemmelse af referencemedlemsstat. Der bør fastsættes en procedure, som de relevante kompetente myndigheder skal følge ved bestemmelse af referencemedlemsstat. Mens det er de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater, som har et fælles ansvar for bestemmelse af referencemedlemsstat, skal Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010⁽²⁾, sikre, at alle de mulige referencemedlemsstater involveres behørigt i denne beslutningsproces, og bistå med at nå frem til en aftale.
- (2) Proceduren for bestemmelse af referencemedlemsstat er forskellig fra proceduren for ansøgning om markedsføringspas i direktiv 2011/61/EU. Når referencemedlemsstaten er blevet bestemt, skal den berørte ikke-EU-FAIF søge om godkendelse ved den kompetente myndighed i den pågældende medlemsstat efter den samme procedure og på samme betingelser, som gælder for FAIF'er i henhold til artikel 7 og 8 i direktiv 2011/61/EU.
- (3) Direktiv 2011/61/EU forpligter medlemsstaterne til at anvende de love og administrative bestemmelser, der er

vedtaget til gennemførelse af direktivet fra den 22. juli 2013. Uden at dette berører den delegerede retsakt, der er omhandlet i artikel 67, stk. 6, i direktiv 2011/61/EU, udsættes anvendelsen af denne forordning derfor også til samme dato.

- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Det Europæiske Værdipapirudvalg —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Procedure for bestemmelse af referencemedlemsstat blandt flere mulige referencemedlemsstater

1. Når en ikke-EU-baseret forvalter af alternative investeringsfonde (FAIF), der har til hensigt at forvalte EU-baserede alternative investeringsfonde (AIF'er) uden at markedsføre dem, eller der har til hensigt at markedsføre forvaltede AIF'er i EU, indgiver en anmodning om bestemmelse af referencemedlemsstat i henhold til artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU, skal denne anmodning foretages skriftligt og sendes til de kompetente myndigheder i de medlemsstater, som er mulige referencemedlemsstater. Anmodningen skal opregne alle de mulige referencemedlemsstater.

2. Anmodningen fra ikke-EU-FAIF'en skal omfatte de oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

3. I den i artikel 37, stk. 4, litra b) i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal disse oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor aktiver forvaltes af en ikke-EU-FAIF
- c) omfanget af aktiver under forvaltning af ikke-EU-FAIF'en i de forskellige medlemsstater.

4. I den i artikel 37, stk. 4, litra c), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af den medlemsstat, hvor AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en angivelse af de medlemsstater, hvor ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'en.

⁽¹⁾ EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84.

5. I de i artikel 37, stk. 4, litra e) og litra g), nr. i), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situationer skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte:

- a) en angivelse af de medlemsstater, hvor de AIF'er, der forvaltes af ikke-EU-FAIF'en, er etableret
- b) en beskrivelse af marketingstrategien, hvormed det dokumenteres, at ikke-EU-FAIF'en har til hensigt at markedsføre en bestemt AIF eller flere AIF'er i en bestemt medlemsstat eller i flere medlemsstater, og at udvikle en effektiv markedsføring i bestemte medlemsstater, med mindst følgende oplysninger:
 - i) de medlemsstater, hvor forhandlerne (og FAIF'en, i tilfælde af selvdistribution) har til hensigt at markedsføre andele eller aktier i AIF'er, der forvaltes af FAIF'en, herunder den forventede andel, i form af aktiver under forvaltning, inden for den samlede markedsføring i EU
 - ii) et skøn over det forventede antal investorer i målgruppen, der har hjemsted i de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre AIF'erne.
 - iii) de officielle sprog i de medlemsstater, som informations- og udbudsdokumenterne er blevet eller vil blive oversat til
 - iv) fordelingen af markedsføringsaktiviteter på tværs af de medlemsstater, hvor FAIF'en har til hensigt at markedsføre sine AIF'er, under særlig hensyntagen til den fremtrædende plads og hyppigheden af reklamer og salgskampanjer.

6. I den i artikel 37, stk. 4, litra f), i direktiv 2011/61/EU omhandlede situation skal sådanne oplysninger og dokumenter omfatte de oplysninger, der er anført i stk. 5, litra b), i nærværende artikel.

7. De kompetente myndigheder, som en ikke-EU-FAIF retter henvendelse til som kompetente myndigheder i mulige referencemedlemsstater, skal umiddelbart efter modtagelse af anmodningen som omhandlet i stk. 1 i denne artikel og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen kontakte hinanden og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) for at træffe afgørelse om, hvorvidt andre kompetente myndigheder i Unionen er berørt i henhold til artikel 37, stk. 4, i direktiv 2011/61/EU.

Efter anmodning fra ESMA skal de kompetente myndigheder straks give ESMA den fuldstændige anmodning, som er modtaget fra ikke-EU-FAIF'en.

8. Hvis det besluttes, at andre kompetente myndigheder i EU kan være berørt, skal ESMA straks underrette disse og sikre, at den fuldstændige anmodning fra ikke-EU-FAIF'en fremsendes til disse.

9. Hver kompetent myndighed, der er involveret i proceduren, og ESMA kan anmode ikke-EU-FAIF'en om supplerende relevante oplysninger og dokumenter, der er nødvendige for bestemmelse af referencemedlemsstat.

En sådan anmodning om supplerende oplysninger eller dokumenter skal foreligge skriftligt, indeholde en begrundelse, og fremsendes samtidig til alle øvrige berørte kompetente myndigheder og ESMA.

Når den anmodende kompetente myndighed eller ESMA modtager de supplerende oplysninger eller dokumenter, skal den anmodende myndighed straks fremsende disse oplysninger eller dokumenter til alle andre berørte myndigheder og i givet fald ESMA.

10. Senest en uge efter de kompetente myndigheders modtagelse af den i stk. 1 omhandlede anmodning fra FAIF'en eller i givet fald modtagelse af andre kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8 skal alle berørte kompetente myndigheder forelægge en udtalelse for hinanden og ESMA med hensyn til bestemmelse af den passende referencemedlemsstat.

11. Alle de kompetente myndigheder skal herefter i fællesskab bestemme referencemedlemsstaten. Bestemmelsen skal ske senest en måned efter modtagelsen af anmodningen af de kompetente myndigheder, der er udpeget af ikke-EU-FAIF'en eller, i givet fald, af de øvrige kompetente myndigheder i Unionen i henhold til stk. 8.

Hvis der anmodes om supplerende oplysninger, skal den i første afsnit anførte frist udvides til at omfatte perioden mellem anmodningen om supplerende oplysninger og dokumenter, jf. stk. 9, og modtagelsen af sådanne oplysninger eller dokumenter.

12. ESMA bistår de relevante kompetente myndigheder og fremmer om nødvendigt bestemmelsen af referencemedlemsstat i henhold til artikel 31 i forordning (EU) nr. 1095/2010.

13. Den kompetente myndighed i den medlemsstat, der er udpeget som referencemedlemsstat, skal skriftligt og uden unødigt forsinkelse underrette ikke-EU-FAIF'en om denne afgørelse.

14. Hvis den anmodende ikke-EU-FAIF ikke underrettes skriftligt senest syv dage efter afgørelsen, eller hvis de relevante kompetente myndigheder ikke har bestemt referencemedlemsstaten inden den frist, der er nævnt i stk. 11, første afsnit, i nærværende artikel, kan den anmodende ikke-EU-FAIF selv vælge sin referencemedlemsstat på grundlag af kriterierne i artikel 37, stk. 4, andet afsnit, i direktiv 2011/61/EU.

Ikke-EU-FAIF'en skal straks skriftligt underrette alle de kompetente myndigheder, hvortil der oprindeligt blev rettet henvendelse, og ESMA om sit valg af referencemedlemsstat.

15. Er den referencemedlemsstat, der vælges af ikke-EU-FAIF'en, ikke den samme som den referencemedlemsstat, som bestemmes af de kompetente myndigheder, skal de berørte kompetente myndigheder hurtigst muligt og senest to arbejdsdage efter at være blevet underrettet om FAIF'ens valg i henhold til stk. 14 underrette ikke-EU-FAIF'en om bestemmelsen. I sådanne tilfælde har bestemmelsen forrang.

*Artikel 2***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 22. juli 2013.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 2013.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand
